

5/11/06

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
-SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV-

DOSAR NR.

1309

D

DECIZIA NR.

Ședința publică din data de 20 martie 2006

Președinte-Teodor Nițu

Judecători- Afrodita Giurgiu

-Elena Tănăsică

Grefier- Mihaela Dobre

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâta *DGFP Dâmbovița*, cu sediul în Târgoviște, Calea Domnească, nr. 166, jud. Dâmbovița, împotriva sentinței pronunțată la data de 24 ianuarie 2006 de Tribunalul în contradictoriu cu intimatul-contestator , cu sediul în str. N. Bălcescu, bl. O3, sc. C, ap. 20, jud. Dâmbovița și intimatul-pârât *ANAF București*, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 1.

Recursul a fost scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimata-contestatoare , prin avocat Stancu Paulica , lipsă fiind celelalte părți.

Procedura a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Avocat Stancu Paulica , pentru intimata-contestatoare , având cuvântul, arată instanței că nu are alte cereri de formulat în cauză și solicită cuvântul în dezbateri.

Curtea ia act că nu se formulează alte cereri și , constatând cauza în stare de judecată , acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat Stancu Paulica, pentru intimata-contestatoare, având cuvântul, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind legală și temeinică , întrucât nu au existat probe cu privire la o activitate desfășurată fraudulos în scopul diminuării obligațiilor către stat , așa cum rezultă din expertiza de specialitate dispusă de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Dâmbovița și efectuată chiar de expertul Serviciului de Investigare a Fraudelor. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA :

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița sub nr. reclamanta , a chemat în judecată pe pârâta A.N.A.F – D.G.FP. DAMBOVIȚA, solicitând să se dispună anularea Deciziei , a deciziei de impunere nr. , a procesului-verbal nr. și a procesului-verbal din data de

In motivarea acțiunii se arată că la un control de rutină, inspectorii Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul I.P.J. Dâmbovița au stabilit

un fond de marfă cu ocazia inventarierii parțiale fără a avea posibilitatea să inventarieze tot fondul de marfă într-o perioadă scurtă, inventarul începând la ora 10,00 și încheindu-se la ora 11,30.

Reclamanta a arătat că prin decizia nr. _____, pârâta i-a respins contestația împotriva deciziei de impunere nr. _____, prin care i-au fost stabilite debite în sumă totală de _____ RON, reprezentând T.V.A., impozit pe profit și penalitățile aferente acestora, întrucât societatea nu a înregistrat în evidența contabilă încasări în sumă de _____

Reclamanta a mai susținut că nota de inventar din 28 mai 2005, este încheiată în mod tendențios de către organele de poliție, acestea efectuând inventarierea parțială a stocului de marfă fără a avea în vedere înregistrări în contabilitate care vizau toate operațiunile financiar contabile efectuate de societate.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată întrucât nu pot fi reținute afirmațiile reclamantei, potrivit căreia marfa a fost inventariată doar parțial de către organele de poliție, în condițiile în care Serviciul de Investigarea Fraudelor prin adresa nr. _____ din _____ confirmă efectuarea unei inventarieri generale a stocului de marfă în prezența administratorului societății și a vânzătoarei, care nu au avut obiecțiuni cu privire la modul în care s-a desfășurat inventarierea.

În urma probelor administrate în cauză Tribunalul Dâmbovița a pronunțat sentința nr. _____ din _____ prin care a admis cererea și a dispus anularea deciziei nr. _____, emisă de pârâta _____, a deciziei de impunere nr. _____ și a procesului-verbal din _____ întocmit de I.P.J. Dâmbovița.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut că potrivit raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză au existat mărfuri care nu au fost inventariate de organele de cercetare penală, acestea totalizând _____ lei și pentru care au fost prezentate documente legale de proveniență care erau înregistrate în evidența contabilă a societății, cu respectarea cerințelor Legii nr. 82/1991. Tot din cuprinsul raportului de expertiză, instanța a reținut că din centralizarea tuturor documentelor de intrări și ieșiri de marfă nu au rezultat erori ale stocurilor pe fiecare sortiment, așa cum ar fi fost posibil în situația în care societatea se aproviziona sau vindea mărfuri fără documente legale.

Toate aceste fapte, conduc la ideea că inventarierea mărfurilor de către organele de poliție s-a făcut parțial și că consemnările reținute în raportul de inspecție fiscală nu corespund realității.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, criticând-o ca netemeinică și nelegală pentru următoarele considerente:

Instanța de fond a interpretat în mod eronat actele depuse la dosar, pronunțând o hotărâre nelegală și netemeinică în contradicție cu probatoriul existent în dosar.

Astfel, prin raportul de inspecție fiscală întocmit în urma verificărilor efectuate în baza documentelor puse la dispoziție de I.J.P. – Serviciul de Investigare a Fraudelor s-a constatat o diferență de inventar între stocul scriptic de marfă și cel faptic, în valoare de , rezultând astfel faptul că societatea intimată nu a înregistrat în contabilitate veniturile rezultate din vânzarea mărfurilor, motiv pentru care a fost calculat T.V.A. și impozit pe profit suplimentar.

Această situație de fapt este confirmată și de adresa nr. din 16 august 2005 a Serviciului de Investigare a Fraudelor din care rezultă că organele de poliție au efectuat o inventariere generală a stocului de marfă în prezența administratorului societății și a vânzătoarei care nu au avut obiecțiuni cu privire la modul de efectuare a inventarierii.

În ce privește raportul de expertiză efectuat în cauză, instanța i-a dat eficiență fără a verifica că expertul nu a atestă și nu confirmă că stocul faptic la data de 28 mai 2005, era egal cu cel din evidența contabilă în valoare de RON și nu cu cel de care constituie stocul identificat de organele de poliție în urma inventarierii.

De altfel, expertul în concluziile sale arată că este posibil ca acest stoc faptic să fie egal cu cel din evidența contabilă însă nu poate preciza acest lucru cu certitudine.

O altă critică adresată raportului de expertiză ca probă în dosar are în vedere faptul că expertul nu a avut ca obiectiv identificarea stocului faptic la data de 28 mai 2005, motiv pentru care exemplele date de expert în partea finală a lucrării sunt irelevante.

Recurenta solicită admiterea recursului, așa cum a fost formulat.

Întimata, deși legal citată în instanță nu s-a prezentat în instanță.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma criticilor formulate în recurs, Curtea constată că recursul este fondat după cum urmează :

Instanța de fond a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat în cauză, pronunțând astfel o soluție care nu corespunde probelor dosarului.

În fapt, în baza Raportului de inspecție fiscală efectuat de Serviciul de Investigarea Fraudelor din cadrul I.P.J. Dâmbovița la firma intimată s-a constatat la data de 28 mai 2005, că stocul identificat prezintă un minus față de cel evidențiat în contabile în valoare de existând o diferență de marfă neînregistrată în raport de stocul menționat scriptic.

În baza acestei constatări organele fiscale au procedat la verificarea fiscală și financiară a societății, stabilind în sarcina acesteia un debit în sumă de RON ce reprezintă T.V.A. și impozit pe profit suplimentar cu dobânzile și penalitățile aferente.

Atât administratorul firmei cât și vânzătoarea prezentă la data efectuării controlului de către organele de cercetare penală, nu a avut obiecțiuni cu privire la modul de efectuare al inventarierii, așa cum rezultă din cuprinsul adresei nr. _____ din 16 august 2005.

Raportul de expertiză depus la dosar de către reclamanta-intimată este o probă extrajudiciară efectuată la solicitarea expresă a reclamantei și care nu are nici o relevanță în cauză, pe de o parte pentru că nu contestă situația de fapt reținută de inspectorii de investigare a fraudlelor, din cadrul I.P.J. Dâmbovița, iar pe de altă parte pentru că expertul nu precizează în mod expres dacă stocul faptic este egal cu cel din evidența contabilă, cum reține în mod eronat prima instanță.

Față de cele mai sus arătate, Curtea constată că recursul formulat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița este fondat, motiv pentru care în baza art. 304 pct. 9 și 304¹ C.pr.civilă, urmează să-l admită și să modifice în tot sentința, iar pe fond să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița împotriva sentinței nr. _____ din _____ pronunțată de Tribunalul Dâmbovița și în consecință;

Modifică în tot sentința și pe fond respinge acțiunea formulată de reclamanta _____ ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, _____

PREȘEDINTE,

Teodor Nițu

fiind plecat din instanță,
se semnează de Președintele
instanței.

JUDECĂTORI,

Afrodita Cîrșiu

Elena Tănăsică

GREFIER,

Mihaela Dobre,

Red. A.G.

Dact.P.M.D.

d.f.

Tribunalul Dâmbovița;

J.f.

3 ex./28.03.2006.